

защото не съмъ, освенъ една овчарка; и за туй вы моля да мя испратите при теткѣ ми, която обитава много далѣчь отъ тука. Баща ѝ ѣхъ пустна сѣщійтъ си день да отиде при неѣ; а принцѣтъ, като ѣхъ бѣше изгубилъ, толко много ся наскърби, щото ся поболѣ. Петко му каза: Принче мой, жалъ ми е че вы наскърбихъ; но понеже обичате дѣщерѣ ми, вѣрвамъ че нема да ѣхъ направите злочестна; вый добрѣ знаете, че ся прѣзира една дѣвойка, която приима посѣщеніята на единъ момѣкъ, който неможе да ся ожени за неѣ. — Слушайте, дѣдо Петко, рѣче принцѣтъ, азъ по-добрѣ быхъ обичалъ да умрѣхъ, нежели да не почетѣ баща си, та да ся оженѣ безъ негово позволеніе; но, обрѣчете ми ся, че ще ми задържите дѣщерѣ си, а и азъ ви ся обричамъ че щѣ ѣхъ земѣхъ за съпругѣ тогава, когато стана царѣ; и до онуй врѣме азъ ся съгласявамъ да ѣхъ не виждамъ никога.“ Въ сѣщото врѣме вѣлшебницата ся изяви въ одаѣжтъ, а принцѣтъ настрѣхна, защото той ѣхъ не бѣше видѣлъ никога подъ туй лице. „Азъ еѣмъ бабичкаша, на коѣшто вый помогнахте, рѣче шѣхъ на принца. Вый сѣе шолко почтенъ, и Неда е шолко разумна, щото и двамаша вы зимаѣ подъ моѣхъ заѣщишѣ. Вый ще ся вѣнчаше подиръ двѣ години; но до онуй врѣме вый ще имаше голѣмы прѣчки. Освенъ шуй, азъ ви ся обѣщавамъ за да вы посѣщавамъ на секой мѣсець и да довождамъ и Недѣхъ съ мене.“ Принцѣтъ настрѣхна отъ туй обѣщаніе, и рѣши да придобіе много славѣхъ, та да угоди на Недѣхъ. Царѣ Яко започна бойя, и Златко не само го надви, но още го и зароби. Нѣкой си свѣтувахъ Златка да му освой сичкото царство, но той каза: „Не щѣхъ сторѣхъ туй: неговитѣ подданныци, които ще обичать секого по-добрѣ тѣхныя си царѣ, нежели